

És una acció a partir del joc d'estirar la corda amb un càntir penjat al bell mig de la corda.

En països amb cultures emanades de societats tradicionalment conreadores d'arròs es practiquen rituals i jocs que consisteixen a estirar una corda per propiciar collites abundants i prosperitat.

Aquestes pràctiques culturals, que assenyalen el començament d'un nou cicle agrari, contribueixen a fomentar la solidaritat i la diversió entre els membres de les comunitats.

Molts d'aquests rituals i jocs posseeixen també un profund significat religiós. En la majoria de les variants hi participen dos equips, que tiben dels dos extrems d'una soga tractant de portar-la cap al seu costat.

En molts d'aquests jocs es poden observar petjades d'antics rituals agraris que simbolitzen forces de la natura, com el sol i la pluja, i incorporen elements mitològics o cerimònies de purificació.

*Rituals i jocs amb cordes,
Patrimoni cultural immaterial de la UNESCO.*

L'ACCIÓ

Càntir d'engany és una acció entre el joc i el ritual en que dos personatges; un home (Daniel Sáez) i una dona (Maria Pons Calvet) estiren de cada un dels extrems d'una corda per aconseguir beure del càntir que penja al bell mig.

Els dos personatges lluiten aferrissadament per fer-se amb el càntir, tot estirant de la corda fins a quedar sense forces, de manera que; ara un, ara l'altra, ara tots dos, es deixen anar pel terra o deixen anar la corda, fent rodolar el càntir.

En aquesta acció, a diferència del que passa tradicionalment en aquest tipus de jocs i rituals, els participants a cada un dels costats de la corda no simbolitzen dues forces contràries sinó una mateixa força, en aquest cas, la capacitat de destrucció de l'ordre natural per part de l'ésser humà.

L'acció que presenta *Càntir d'engany* és una lluita entre iguals de la qual cap dels dos participants en pot sortir victoriós. Per tant, és una lluita sense fi, que a mesura que avança l'acció, es converteix en la metàfora de l'esforç inútil i incessant que tradicionalment s'ha representat a través del mite de Sísif, mite a partir del qual Albert Camús va desenvolupar la filosofia de l'absurd, filosofia que motiva l'acció dels dos personatges.

Paral·lelament a aquests personatges, hi ha una nena (Iona Koppers) que tan aviat juga amb l'aigua que corre pels Estrets* com amb el càntir o els dos personatges en lluita. La despreocupació de la nena i el plaer que li proporcionen les seves accions i l'espai natural que l'envolta contrasta amb la gravetat absurda dels dos adults.

L'ESPai

L'acció es desenvolupa al peu de les **Moles del Dou**.

L'espai, amb les Moles del Dou com a teló de fons, s'obre formant un petit amfiteatre natural que tanca, dibuixant un arc, la sendera de l'itinerari.

L'acció succeeix en el pla deprimat que forma el llit dels Estrets, entre les Moles del Dou i la sendera de l'itinerari, fet que facilita les visuals i, en conseqüència, la distribució del públic.

L'escenografia es configura a partir dels elements naturals que defineixen aquest espai: el pas de les aigües dels Estrets entre grans roques, mates de vegetació i una explanada que s'eleva suaument fins a la sendera on hi ha el públic.

REQUERIMENTS TÈCNICS

- Vestuari dels 3 personatges.
- Una corda amb mosquetó. Per l'acció del joc d'estirar la corda
- Càntir de terrissa sense esmaltar amb embolcall de protecció per penjar del mosquetó.

DURADA

- 15'

L'ACCIÓ ÉS EFÍMERA I NO DEIXARÀ CAP RESIDU A L'ESPai.

Si el càntir es trenqués, se'n recollirien els fragments.

*El joc de la nena amb l'aigua dels Estrets és amb les mans o la boca, en cap cas es posa dintre l'aigua ni hi tira cap objecte o element natural com pedres o branques.

EL PÚBLIC

L'acció es desenvolupa durant el recorregut de tornada i apareix davant el públic de forma més o menys inesperada.

Prèviament, el curador i guia de l'activitat (Sergi Quiñonero) recorda al públic alguns dels valors naturals de l'ecosistema de la Franqueta, com a refugi de Fauna Salvatge i Zona d'Interès Geològic.

A les moles i parets de conglomerat, hi nidifiquen aus rapinyaires i hi trobem espècies de flora rupícola d'interès.

La presència d'un curs d'aigua permanent possibilita que hi hagi peixos i invertebrats que no viuen en altres llocs dels Ports.

L'adverteix de la possibilitat de presenciar, més endavant, l'activitat d'uns exemplars de fauna autòctona en greu perill d'extinció.

Exemplars que durant aquesta època de l'any, quan el clima és més o menys temperat i es produeix la florida d'una àmplia gamma d'espècies de plantes, intensifica la seva activitat i sovint, es pot veure en aquesta zona.

Seguidament indica al públic algunes normes de conducta necessàries per a poder presenciar l'activitat d'aquests exemplars, com ara:

- *Distribuir-se al llarg del tram que ofereix visibilitat de l'activitat dels exemplars tot evitant l'emissió de qualsevol so que pugui alterar la seva activitat.*
- *Presenciar l'activitat en silenci.*
- *No alterar l'activitat amb cap tipus d'interacció.*
- *No oferir ni tirar cap tipus d'aliment.*

Quan el públic, prèviament advertit pel curador i guia de l'activitat, veu els personatges de l'acció embrancats en la seva activitat, els reconeix com els exemplars de fauna autòctona en perill d'extinció i entén que l'engany del curador i guia forma part de la presentació de l'acció artística que van a presenciar.

Càntir d'engany

Una acció de Maria Pons Calvet
amb Daniel Sáez
i Iona Koppers

CÀNTIR D'ENGANY

Recipient per emmagatzemar i beure aigua fet de terrissa. La forma és com la de qualsevol càntir, més estret de la base que de dalt, amb un broc ample per omplir-lo i diferents brocs més petits, galets, d'on pot sortir el líquid per beure'l.

Maria Pons Calvet,
Amposta, 20 de maig de 2018.